

importører af de pågældende varer, der umiddelbart må bære tabet i likviditetsfordel.

Med hensyn til spørgsmålet vedrørende moms er der en vis uklarhed. Såvel virksomheder med måneds- og kvartals- som halvårsafregning kan have negativ moms. Måned- og kvartalsvirksomheder skal angive inden 40 dage efter udløbet af afgiftsperioden, mens halvårsvirksomheder skal angive inden 70 dage. Efter at angivelsen er modtaget, skal myndighederne foretage udbetalingen inden 3 uger, medmindre der iværksættes en kontrol eller lignende.

Fristerne for udbetaling af negativ moms kan således være længere end fristerne for indbetaling af moms, hvis virksomheden mod egen interesse afleverer momsangivelsen sent.

I praksis bliver hovedparten af den negative moms udbetalt til månedsvirksomheder, hvor udbetalingen finder sted omkring en uge efter, at angivelsen er modtaget. Ved besvarelsen af spørgsmålet er det derfor forudsat, at der spørges om, hvilken kreditgevinst staten ville få, hvis positiv moms blev indbetalt månedsvis med en uges kreditfrist efter måneden.

Spm. nr. S 2531

Til skatteministeren (4/9 95) af:

Frank Aen (EL):

»Hvad vil skatteprovenuet for staten være, hvis kommunerne og amterne ansætter 20.000 personer til en gennemsnitlig løn på 190.000 kr., og det forudsættes, at de pågældende i dag modtager i gennemsnit 95 pct. af dagpengemaksimum?«

Svar (13/9 95)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Hvis 20.000 personer med en dagpengeindkomst på 95 pct. af dagpengemaksimum kommer i beskæftigelse med en årsløn på gennemsnitlig 190.000 kr. før arbejdsmarkedsbidrag, skønnes indkomstskatten til staten at ville stige med ca. 155 mio. kr. Derudover får staten et forøget arbejdsmarkedsbidrag på ca. 265 mio. kr.

I beregningerne, der er foretaget med 1996-skatteprocenterne, er forudsat, at personerne er ugifte skatteydere og ved overgang til beskæftigelse får et befordringsfradrag på 1.900

kr. svarende til det gennemsnitlige befordringsfradrag for samtlige skatteydere med lønindkomst på omkring 190.000 kr. i 1996.

Det tilføjes, at den umiddelbare budgetvirkning af, at 20.000 dagpengemodtagere ansættes i kommunerne, vil være en merudgift på skønsmæssigt 3,5 mia. kr. for kommunerne efter modregning for øget skat og en mindredgift for staten på netto ca. 3 mia. kr.

Spm. nr. S 2532

Til skatteministeren (4/9 95) af:

Frank Aen (EL):

»Hvad er forskellen på de rentefradrag og renteindtægter, der selvangives, og hvordan kan forskellen forklares?«

Svar (19/9 95)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Forskellen mellem fratrukne renteudgifter og indtægtsførte renteindtægter på selvangivelsen for skattepligtige personer skønnes for 1994 til ca. 65 mia. kr. ud fra foreløbige tal fra slutligningen for 1994.

De fratrukne renteudgifter skønnes til 84 mia. kr. i 1994, hvoraf ca. 40 mia. kr. vedrører realkreditlån, ca. 18 mia. kr. banklån og 2 mia. kr. er øvrige renteudgifter i privatdelen (studielån, kontokort). Renteudgifterne i virksomhedsdelen skønnes til ca. 24 mia. kr. Ud over egentlige renteudgifter indeholder beløbene også bidrag til realkreditinstitutterne, visse provisioner samt fradrag for kurstab ved omlægning af kontantlån, da disse beløb opføres sammen med egentlige renteudgifter på selvangivelsen.

Renteindtægterne skønnes til ca. 19 mia. kr., hvor de 17 mia. kr. vedrører bankindskud og obligationsbeholdninger i de skattepligtiges privatdel, mens de 2 mia. kr. er renteindtægter i skattepligtiges virksomheder.

De personlige nettorenteudgifter modsvares af nettorenteindtægter i andre sektorer og af nettorentebetalingerne til udlandet. Eksempelvis går en stor del af personers rentebetalinger til realkreditinstitutter videre til obligationsejere i pensionssektoren.

Sektorer med nettorenteindtægter er eksempelvis livsforsikrings- og pensionssektoren,